

عنوان مقاله:

بررسی اثرات هسپرتین و نانوکریستال آن بر اختلالات تعادلی حرکتی در مدل موش پارکینسونی

محل انتشار:

ششمین کنگره سراسری فناوریهای نوین ایران با هدف دستیابی به توسعه پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

منیره نژادی کلاریجانی - دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

اکبر حاجی زاده مقدم - دانشیار فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

محبوبه زارع - استادیار شیمی آلی، دانشکده گیاهان دارویی، دانشگاه فناوری های نوین آمل

خلاصه مقاله:

استرس اکسیداتیو از عوامل مهم در پیشرفت بیماری پارکینسون است. هسپرتین از فلاونوئیدهای گیاهی موجود در مرکبات است که دارای خواص نوروپروتکتیو و آنتی اکسیدانی است. هدف از این مطالعه بررسی خواص آنتی اکسیدانی و اثر نوروپروتکتیو تغذیه با هسپرتین و نانوکریستال آن بر اختلالات حرکتی در مدل جانوری بیماری پارکینسون می باشد. در این مطالعه تجربی 49 موش صحرایی نر به 7 گروه تقسیم شدند. تمامی گروه به جز کنترل و شم با تزریق یک طرفه 6- هیدروکسی دوپامین به استریاتوم، به مدل های پارکینسونی تبدیل شده سپس گروه های بیمار تیمار شده به مدت چهار هفته روزانه هسپرتین و نانوکریستال آن را با غلظت 5 و 10 (میلی گرم بر کیلوگرم) به صورت گاواژ دریافت کردند. در نهایت رفتارهای چرخشی - تعادلی و حرکتی موش ها مورد بررسی قرار گرفت. تزریق سم 6- هیدروکسی دوپامین سبب ایجاد رفتارهای چرخشی و اختلالات حرکتی و تعادلی می شود. تیمار با هسپرتین و نانوهسپرتین به طور معنی داری سبب بهبود این رفتارها و اختلالات می شود. نتایج نشان داد که مصرف خوراکی نانو هسپرتین احتمالاً با افزایش فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی در بهبود اختلالات تعادلی و حرکتی ناشی از بیماری پارکینسون موثرتر می باشد.

کلمات کلیدی:

پارکینسون، 6 هیدروکسی دوپامین، استرس اکسیداتیو، نانوهسپرتین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/703145>

